

Çanakale Geçilmez Dediler

Onlar on üçündeydiler,
Savaşın adını bilmeden,
Ellerinin kınaplarıyla,
Cepheye gittiler.

Onlar on dördündeydiler,
Sevda nedir bilmeden,
Sevdanın içine düştüler.
Vatanlarını ölesiye sevdiler.

Onlar on beşindeydiler,
Kiminin ayakları yalın,
Kiminin çarıkli,
Düşmanı ezip geçtiler.

Onlar kuru ekmeğe yediler,
Umutlarını ekmeğe katıp, ettiler,
Hayallerinden vazgeçmediler.
Çanakale geçilmez dediler.

Onlar yürekliyidiler,
Mustafa Kemâl'in askeriydiler.
Ateşlere göğüs gerdiler
Gelibolu'da rüzgâr gibi estiler.

Onlar küçüktüler.
Baharı görmeden,
Çiçek açamadan,
Toprakta filiz verdiler.

Onlar hep üşüdüler,
Yazı görmeden,
Güneşi bize armağan ettiler.
Ve şimdi doğan her güneşeler.

Onlar destan yazdılar,
Kuzeyden güneye, doğudan batıya
Asya'dan Avrupa'ya
Tüm dünyaya adlarını yazdılar

Serap ÇETİNER BOZ